

A TENGEREK TITKAI

PARTKÖZELI-AQUAMAN

A NAGY-KORALLZÁTONY CSODÁJA

Csapatunk David Attenborough tiszteletére szervez búvárkodást partközeli vizekben, a világ minden táján. Most Mackay-ből indulunk, hogy megtekintsük a Korall tengerben lévő Nagy-korallzátonyt, ami Ausztrália egyik legcsodálatosabb látványossága, 1981 óta a világörökség része. Egy egyszerű bűvár ruhával és egy palackkal merülünk a 20 C°-os vízbe, ahol a nyomás 1,5 bar. A Nagy-korallzátony 2000 kilométer hosszú és 34,4 hektár, ezzel a legnagyobb korallzátony. A hely kedvező fényviszonyok mellett káprázatos élményt nyújt. A merülés összegét a tengerek és az óceánok megmentésére fordítjuk. Tartson Ön is velünk, legyen részese egy életre szóló élménynek!

A sokszínű és érdekes formájú korallok kilométereken keresztül hoznak létre korallzátonyokat. Sokan hiszik, hogy a korallok puhák és hajlékonyak, de ez nem így van. Testük szilárd, olyanok mint a kövek. Csapatunk 2022. szeptember 25-én vasárnapon merül, mert ilyenkor történik a “korallrobbanás”. Ez a korallok szaporodása. Több milliárdnyi ivarsejt úszik ilyenkor a vízben. Ha ez a jelenség nem történne meg, nem lenne ilyen gazdag a Nagy-korallzátony állatvilága. Halak milliói jönnek táplálkozni ezekből a kis gömbökből. Amit nem falnak fel, az tovább vándorol a tengerben rettenetes távolságokat megtéve. Ha jól időzítünk láthatjuk ezt a csodás jelenséget. A korallzátony élővilága igen gazdag. Sokféle érdekes lény lakja. Ilyen például a szirticápa, más néven korallcápa. Ezt a nevet a korallzátonyról kapta. Egy ilyen állat hatalmasra meg tud nőni, elérheti a 3,5 métert. Torpedó alakú testük segíti őket a gyors haladásban. Nagyon lassan szaporodnak, ezért sokára lesz új generáció. Ezért veszélyeztetett állat. Egyik kedvenc zsákmánya a közönséges polip. Ez az állat az egész világon megtalálható, de főként a meleg tengereket kedveli. Testhossza meghaladja a 2,5 métert a legnagyobbak 3 métereseek. 8 karja elérheti a 2 métert. Három szívvel dicsekedhet. Színét és alakját villámgyorsan változtatja, ezért a rejtőzködés mestere. Sokáig kerestük ezt az állatot míg végül egy szirticápa vezetett el minket hozzá. A polip elszorította a cápa kopoltyúnyílásait, így menekült meg. Miután a polip eltávozott más állatot kellett keresnünk. Egy levesteknős került a szemünk elé. Ebből a ritka állatból sok helyen levest készítenek, ezért kapta ezt a nevet. A túlhalászás miatt veszélyeztetett. Körülbelül 1 méter hosszú. Tányérszerű pikkelyek fedik páncélját. Igen nehéz állat, a legnehezebbek 400 kilogrammosak is lehetnek. A feje túl nagy, hogy behúzza a páncélja alá, így könnyen tanulmányozhatjuk. A korallzátony egyik legszínesebb halai a bohóchalak. A bohóchalak mindig egy virágállattal élnek együtt. A virágállat (korallpolip) által megölt halakat eszik. Cserébe a bohóchal megvédi a korallpolipot a rá veszélyes állatoktól. Mindig csoportosan lehet találkozni velük, mi is így láttuk őket. A rajban csak egy nőstény van. Több bohóchal-ikra csoportot láttunk. Minden példány hímnek születik, és amikor a domináns nőstény meghal, akkor egyikük nősténnyé válik. Ha velünk tart, láthatja ezeket a csodás lényeket és a korallrobbanást. Vár a Nagy-korallzátony!

Korallrobbanás

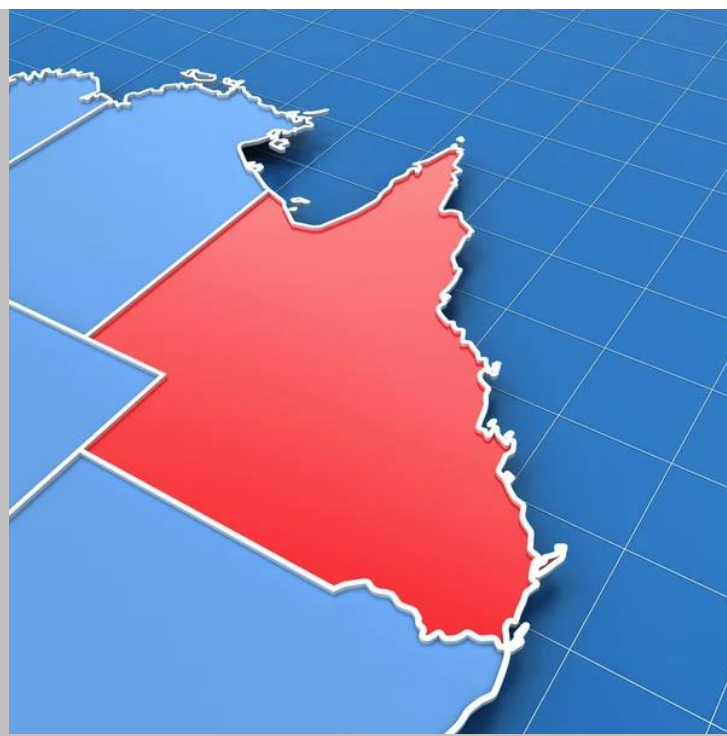

Boti a polippal

Csapatunk a szirti cápákkal

PARTKÖZELI VIZEK

NAGY-KORALLZÁTONY

Mi a **Bajuszok** csapata Kelet-Ausztráliába a Nagy Korallzátonyra mentünk. Egy alap bűvár ruhával merültünk, amit a **Mentsük meg Ausztráliát!** pályázatért kaptunk. Budapestről indultunk és Dubajon keresztül érkeztünk Ausztráliába, Sydneybe. Onnan busszal utaztunk a Queensland-i tartományba. Az út összesen két nap volt. Három hónapot töltöttünk ott.

Tanulmányoztuk a korallokat és egyéb más állatokat. A korallok 20-200m mélyen élnek, szorosan kapaszkodva a tenger fenékhez, évente egy cm-t nőnek. Kétféleképpen szaporodhatnak: ivarosán lárvákkal vagy ivartalanul bimbózással. Meszes váz tartja össze őket. A kettő cm hosszú korallpolipok szerzik nekik a planktonokat élelemként. A kalandunk során Zsombornak beszorult a lába egy nagyobb korallba. Elfogyott az oxigénje, így másfél percet kellett lentmaradnia, mire kiszabadult. Szerencsére nem esett baja.

A Korallfehéredés egy jelenség, amely a koralloknál stressz hatására következik be. Ez például azért is történhet, mert a túristák fogdossák azokat, kihalásszák a halakat a környezetükből és/vagy szennyezik a vizet.

Merülésünk során találkoztunk levesteknősökkel is. Ez egy lapos 90-99 cm hosszú 73-90 kg-s állat, amely puhatestűekkel, rákokkal, puhább korallokkal táplálkozik. Tojásait a homokos tengerpartra teszi. Kb 50 tojást rak. Nagyjából 50 nap múlva kelnek ki a kicsik akik megközelítőleg 43 grammosak.

A muréna egy 80-150 cm hosszú hal. A sziklás korallós részt szereti. 15-50 m mélyen él, halakkal, rákokkal és puhatestűekkel táplálkozik, mint a levesteknős. Már az ókorban is fogyasztották. Emberre nem veszélyes ha nem hergelik fel.

A MÉLYTENGEREK

TITKAI

A LEGJOBB CSAPAT BEMUTATJA:

A mély tengerekbe merültünk. Felfedeztük a mélység legféltettebb titkait, célunk új állatfajok felfedezése volt, ám ez nem volt egyszerű feladat. Speciális kutató hajókat alkalmaztunk, amelyek megfelelnek a körülményeknek. 1000-1500 m-es mélységben teljes a sötétség, nagy a nyomás, az állatok életmódjai lelassulnak. Kutatásunk során 3 új állatfajt is sikerült felfedeznünk.

Az egyik ilyen állat a flapjack polip volt. A flapjack polip (más néven szárnyas, dumbo vagy esernyő polip) az indiai és Csendes-óceán északi területein, 500-1500 m mélységben él. Gyakran rózsaszínűek. Szemük felett található uszonyaikkal tudnak úszni, valamint lábaikkal hajtják magukat a vízben. Általában 20 cm, nyolc lábuk ernyő alakban vannak egymáshoz rögzítve. Kis halakat, plankton rákokat eszik. Tojásokkal szaporodik, melyeket a nőstények folyamatosan sziklákra vagy korallokra raknak.

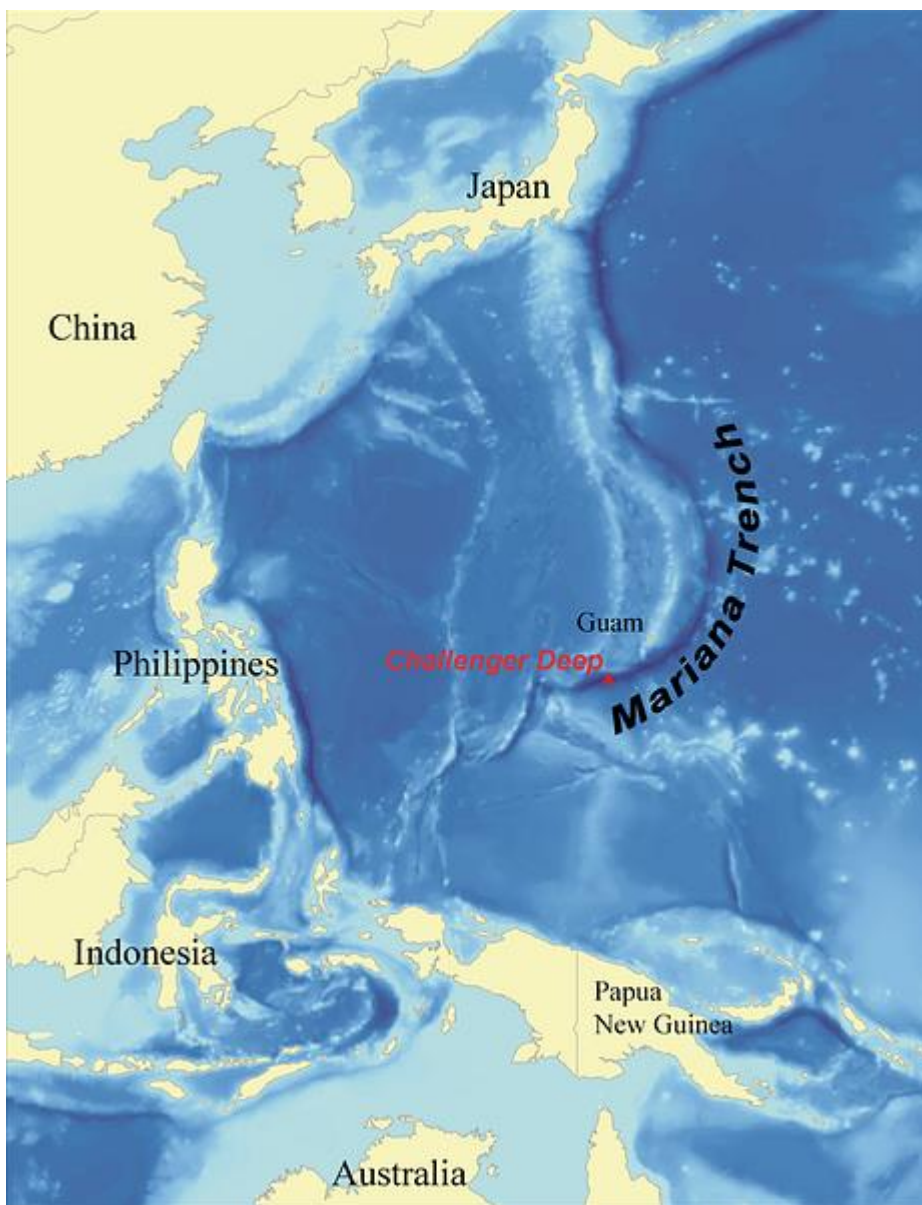
A horgászhal 18-20 cm hosszú, kúp alakú teste van, 100-4500m-ig megtalálható a vízben, ragadozó állat, nálánál kétszer nagyobb zsákmányt is meg tud enni. Az emberre nézve ártalmatlan. Ikrákkal szaporodik, a lárvák planktonokkal vándorolnak. Mindent amit talál megesz.

Tengeri angyal (más néven bálnaabrak vagy csupasztestű tengeri pillangó). Kifejlett korukban is alig érik el az 5 cm-t. Testük hosszú kúp vagy kerek zacskó alakú. Fejük pedig elhatárolódik a törzsüktől. Grönlandi bálna kedvenc eledele, ezért hívják bálnaabraknak. Mozgásuk nagyon fejlett innen is kapták a tengeri pillangó elnevezést. Úszóikkal le-fel tudnak csapkodni. Ha a mozgásuk során meglökik őket, egyből behúzzák az úszóikat, és a tenger fenekére esnek. Ezek a különleges lények láthatók a Tokiói Állatkert akváriumában is.

MÉLYTENGERI BÚVÁROK AZ ÖRÖK SÖTÉTSÉGBEN

Földünk egyik legszélsőségesebb és legnehezebben megközelíthető helyére volt szerencsénk elmenni, mégpedig a Mariana-árokhoz.

A Csendes-óceánban az Egyesült Államokhoz tartozó Guamtól mintegy 300 kilométerre.

A Mariana-árokban van a Föld legmélyebb pontja, a Challenger-mélység.

Egy mérés szerint 11 034 méteres tengerszint alatti pontja is van. A mélyedés alja lapos, szélessége 1-5 kilométer.

A több millió év alatt másfél kilométeres iszapréteg alakult ki az óceán fenekén, ebben az iszapban rengeteg élőlény rejtőzködik. Itt semmiféle mészváz nem maradhat meg, így a mélyebben élő állatok váz elemeinek kova-tartalmúaknak kell lenniük.

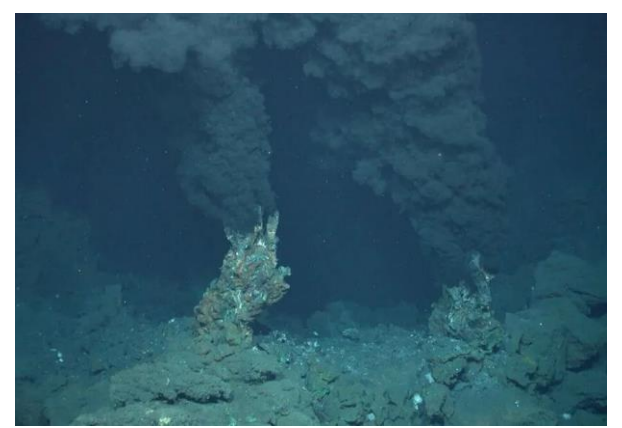
Küldetésünk célja, hogy új élőlényeket keressünk az óceán mélyén és vizsgáljuk, hogy nem-e haltak ki az eddig felderítettek.

Guam szigetéről indultunk, itt szálltunk fel az expedíció hajójára a Dssv Pressure Drop-ra, ahol egy napot töltöttünk és hajóztunk az alámerülés helyszínére.

A Marianák gödörje végtelen sötétségben volt, szélsőséges mélységének köszönhetően, amely pár fokot meghalad a fagyáspont felett, 1-4 Celsius-fok volt.

A tenger vizében lefelé haladva rohamosan csökken a hőmérséklet és fokozódik a nyomás. A mélytengerekben, mintegy 200 m-es vízmélység után a fényhiány miatt megszűnik a növényi élet, az egyedüli táplálékforrást a

Deepsea Challenger nevű, 12 tonnás tengeralattjáróval az óceán fenekére mentünk ahova másfél óra alatt értünk le.

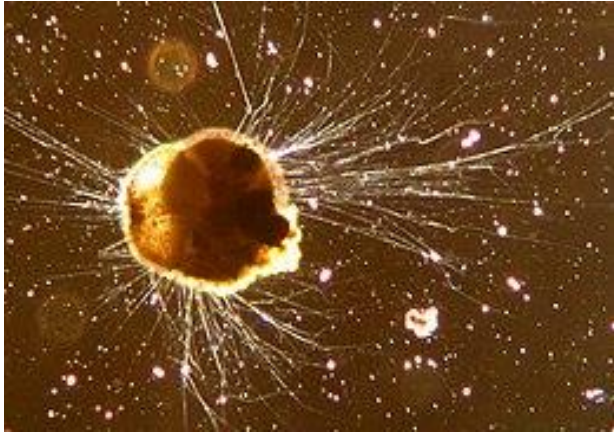
Költsége az expedíciónak 750 000 dollárba került.

A kapszula 9 cm vastagságú titánból készült, nyomás nem ért minket. Belsejében csend volt, a láthatóságot a kapszula fényei biztosították.

Az árok alján lévő víznyomás egy négyzetméterenként nyolc tonna zúzódás, vagy a tengerszint feletti normál légköri nyomás ezer-szorosa, 1001,3 bar. A vízben 10 méterenként 1 barral növekszik a vízoszlop nyomása.

Lefelé haladva egyre csökken az oxigén mennyisége, majd elér egy minimum szintet.

vízben alászálló szerves hulladékok jelentik. A kedvezőtlen környezeti feltételek miatt a mélytengeri életközösségekben kevés faj van.

“puha vázas” foraminifera egysejtű

Psychrolutes marcidus hal

Vénuszvirág kosara szivas

Hirondellea gigas rák

Agyarhal

Hordófejű hal

Vampire squid

Fodros cápa

Mariana snailfich